

Der var til denne Behandling ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslagets eneste Paragraf sættes under Behandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets eneste Paragraf og Sagens Overgang til 3die Behandling vedtoges uden Afstemning.

Næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Kørsel med Automobiles.

Forhandlingen genoptoges.

P. Madsen: Jeg vil gerne slutte mig til en Udtalelse, der er fremkommen om et fuldstændigt Forbud mod al Kørsel ude paa Landet med Automobiles om Natten. Det er jo indlysende, at er der Fare ved at møde Automobiles om Dagen, er Faren langt større, naar man er udsat for at møde dem om Natten. Jeg vil ikke nægte, at det kan være til nogen Ulempe for dem, som ville benytte Automobiles, men det er dog for intet at regne mod den Fare, som der er ved at møde Automobiles om Natten. — Med Hensyn til, at Kørsel med Automobiles kun skal være tilladt paa Veje, som have 12 Alens Bredde, vil jeg ogsaa gerne støtte denne Bestemmelse, som jo ogsaa er støttet af flere af de ærede foregaaende Talere. Paa de brede Veje er der nogen Plads til at vige til Side, uden at man risikerer at komme i Vejgrøften, naar man møder et Automobil, men paa de smalle Veje maa Automobil og det Køretøj, det møder, komme saa tæt op til hinanden under Forbifarten, at naar Køretøjet blot viger det allermindste til Side, er man i Vejgrøften. Det forekommer mig derfor, at det vil være særdeles ønskeligt at beholde denne Bestemmelse i Lovforslaget, saaledes at vi ikke ere udsatte for at møde et Automobil ude paa vore smalle Kommuneveje.

Med Hensyn til Hastigheden mener jeg derimod, at det ikke vil volde nogen væsentlig Ulempe, selv om Hastigheden bliver noget større, naar enhver, der kører med Automobil, er pligtig til at mindske Farten eller standse, saa snart han møder et Køretøj. Der er lange

Strækninger ude paa Landevejen, hvor man kan køre uden at møde andre Køretøjer, og vi kunne ikke have noget imod, at den, der kører med Automobil, kører hastigt, naar han blot har Forpligtelse til at mindske Farten eller standse, saa snart han træffer et Køretøj.

Med Hensyn til Lovens Ikrafttræden vil jeg meget ønske, at Arbejdet i Udvalget maatte blive fremmet, saaledes at Loven kunde træde i Kraft hurtigst muligt. I Holbæk Amtsraad have vi standset Forhandlingerne om en Politivedtægt for Landjurisdiktionerne — det er jo særlig Spørgsmaalet om Automobiles, der er brændende — og vi have standset Forhandlingerne udelukkende af Hensyn til det forelagte Lovforslag, fordi vi gerne vilde se, hvad det førte til med dette Lovforslag, inden vi gik videre. Jeg antager, at andre Amtsraad ere stillede paa noget lignende Maade som Holbæk, og jeg mener derfor, det vilde være af stor Betydning, om dette Lovforslag hurtigst muligt kunde blive til Lov, for at man derefter kunde træffe sine Bestemmelser ude omkring i de forskellige Amter. Jeg ønsker i øvrigt ikke at lægge Kørselen med Automobiles unødvendige Hindringer i Vejen. Jeg tror meget gerne, at Automobiles have en Fremtid for sig; efterhaanden som Opfindelsen udvikles videre, og Automobiles blive billigere, vil det ganske sikkert blive et ret almindeligt Befordringsmiddel; men det forekommer mig af Hensyn til Færdselen ude paa vore Landeveje, at det er af stor Nødvendighed i hvert Fald for en Tid at træffe betryggende, ja man maa vel endogsaa sige noget strenge Bestemmelser. Efterhaanden som vi saa naa til, at Befolkningen og Hestene blive fortrolige med disse Køretøjer, vil der jo ikke være noget til Hinder for, at de strenge Bestemmelser efterhaanden kunne løsnes noget, men foreløbig tror jeg, som sagt, at det vil være nødvendigt, hvis vi da ikke skulle risikere alt for mange Ulykkestilfælde, at der kommer ret strenge Bestemmelser.

M. Larsen: Naar jeg tager Ordet her ved denne Sags Behandling, er det ikke for at deltage i den stærke Kritik, som fra forskellige Sider i Salen blev rettet mod dette Lovforslag ved Forhandlingen i Gaar. Det forekommer nemlig mig, at dette Forslag, som det foreligger fra Ministerens Haand, er affattet saa hensynsfuldt til begge Sider, at det i og for sig godt kunde være fyldestgørende, om det blev vedtaget i den Skikkelse, hvori det her foreligger. Jeg